



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

tionis morte consequuntur quietem illam, quæ in
 hac exilij regione potest obtineri. Sed quoniam
 non statim & vno tractu seriam nostram abnega-
 tionem amplectimur, fit vt semper gementes cru-
 cem feramus, nec moriamur in ea: quod est Hypo-
 critarum proprium.

§. I.

HOC itaque animi decreto coepit hic vir
 arduum hoc exercitium; aggressusque est
 magno animo & spiritu mortificationem
 eius, quod solet esse maximè in homine profundè
 radicatum, improbam scilicet naturalem corpo-
 ris constitutionem: quæ in initio arida erat, & as-
 spera, secum, & cum alijs: de qua, ab alijs, qui illu-
 nouerant, monitus, eam ita correxit ac mortifica-
 uit, vt erga se quidem asperitatem retinuerit; erga
 alios verò magnam induerit facilitatem & suauitatem,
 eum in modum, quo de S. Patre nostro Ignatio scribitur,
 quod naturalis eius constitutio esset valde cholericæ:
 quam tamen mortificatione ita permurauit, vt omnibus
 appareret phlegmaticæ: ad cuius imitationem adeò Pater
 hic naturalem suam constitutionem mutauit, vt ex rigido ac
 seuo valde effecerit mitem, ac mollem.

AFFECTVM etiam carnis & sanguinis erga
 consanguineos, qui aliàs adeò est naturalis, & in
 multorum cordibus infixus, adeò ipse mortificatum
 ac subiectum habuit, atque si nec patrem, nec matrem,
 nec cognatos ullos haberet, nunquam ab eo audiebatur
 vnde esset, aut quos haberet cognatos; nec in eorum
 se negotia ingerebat. Et cum Romam profectus est;
 quamuis eundo, ac redeundo tribus tantum miliaribus
 à patria sua transi-

transiret: noluit tamen aut eò diuerrere, aut villo indicio ad se accersere. Et cùm eò profectus est, id fecit ab obedientia Patrum Prouincialium coactus; & postquam ipse multas rationes attulisset ad id impediendum: Ob quam etiam causam nihil vnquam voluit ab eis accipere, ne si id faceret, nouo aliquo vinculo ad eos inuisendos obstringeretur. dicebat enim, Religiosum virum debere tota sua vita in id contendere, ne cuiquam homini super terram cognato, amico aut consanguineo sese obstringeret, sed potius esse, sicut ^{a Heb. 7.3.} *Melchisedech sine patre, sine matre*, aut aliquo consanguineo, qui quocunque modo religiosam eius libertatem lædat aut impediat.

VALDE etiam studuit sensus suos mortificare, ita, vt in nulla re eorum propensione acquiesceret. Videndi curiositatem mirum in modum vicit: dum enim Romam esset profectus, vbi tot sunt res visu dignæ, abstinuit tamen: ac dum alij ad eas videndas excurrerent, ipse ad corpora sanctorum in oratione manebat, quorum reliquias magno affectu venerabatur. Cùm esset Collegij Metinensis Rector, ac die corporis Christi iret in processione, aduerterunt multi, eum toto tempore, quo processio illa durauit, oculos ita sanctissimo Sacramento infixos habuisse, vt nunquam eos inde auerterit ad saltationes & alia, quæ ad celebritatem illam exornandam fiebant, magnamque illi occasionem ea aspiciendi dabant. Et quadam oportuna occasione ipsemet retulit, quod, cùm Vallis-Oleti esset, in solenni & publico quodam sanctæ Inquisitionis Actu, contigisset sibi locus, ex quo non poterat theatrum, in quo ipsi Inquisitores & publi-

publicè pœnitentes erant, aspicere, quin priùs multas fēminas, quæ in altero theatro ante ipsum erant, aspiceret. Quod cùm sibi videretur valde indecens, & incommodum, extraxerit quandam beatissimæ Virginis imaginem, quam secum portare consueuerat, in quam ita oculos & cor suum infixit, vt cùm actio illa publica per septem integras horas durasset, nunquã oculos suos ab imagine ipsa diuertisset; neque magis fuit conscius eorum, quæ ibi gesta essent, quàm si præsens non fuisset.

NEC minori cura, ac diligentia gustatus sensum mortificauit: nam, quando cibus aliquis benè illi sapiebat, statim à se remouebat; & minimum optimum bolum relinquebat, dicens: decere, Deo illum relinquere. Nec permittebat aliquid particulare sibi in mensa apponi, quod si quando aliquid tale apponeretur: illud sibi proximis dabat. Imò si ordinaria portio, melior illi contingebat, quàm sibi assidenti; eam cum illo commutabat, ac deteriolem pro se accipiebat. Quod si quando dissimulanter, deteriolem panem, ac duriolem sibi accipere poterat: id faciebat, apponens meliolem, & molliorem sibi assidenti. In cubiculo suo nunquam voluit aliquid retinere ad indulgendum palato, etiamsi illi aliàs multa mitterentur: sed curabat, vt infirmis darentur.

CVM ægrotaret, quò maiori in appetentia & fastidio laborabat: eò maiorem sibi vim inferere.

ferebat, vt quod apponebatur, comederet: quia ipsa cibi sumptio tunc erat gustatus mortificatio, & cruciatus. Potiones, & purgationes ex Pharmacopæo, etiamsi amarissimas, sumebat cum mora, & paulatim vsque ad vltimam guttam: imò in ipso ore vltimam partem retinebat, quasi illud abluens: vt sic potionis acerbitatem diutius gustaret. Aegrotanti semel apposuerunt pullum non apertum, sed plumis tantum ablatis coctum: & quamuis ingratissimum haberet saporem, comedit tamen ex eo, vt se mortificaret: donec idem ille, qui apposuerat, id aduertens, ex mensa abstulit. Sed has omnes mortificationes ita facere studebat, vt nullus aduerteret, vt sic honorem & opinionem fugeret, quam homines de sese mortificante concipiunt: Sed non poterat illas occultare: quia omnes attentè obseruantes id deprehendebant.

Cum semel in hospicio quodam vix aliud ad comedendum haberet, quam vnum ouum, studio permisit cadere in terram, cum aliquo indicio, quasi inaduertenter cecidisset: quod tamen socius, studio factum aduertit, vt se etiam in illo exiguo cibo, qui aderat, mortificaret. Hostis erat rerum boni odoris extra Ecclesiam, & locum alicuius ægroti, quando id erat necessarium. Et eodem mortificandi se spiritu, etiam cum esset superior, immunda loca purgabat. In proprio cubiculo incommoditates quærebat, vt essent mortificationis materiæ. Abulæ elegit
 sibi

sibi aliquando cubicellum, in quo vix posset se mouere; nec vlla esset mensa: sed in quodam asserculo Breuiarium, & quosdam alios libellos collocabat. Nunquam in coriacea sede sedebat; aut in alia, quæ retro haberet reclinatorium, etiam cum esset conualescens, & corpus aliqua requie indigeret; ac propterea nunquam in cubiculo suo habuit nisi sellam ligneam plicatilem sine reclinatorio.

SEVERIOR fuit, ac valdè rigidus in aspera corporis sui tractatione, dicens: animam quæ amore Christi Domini nostri vulnerata est, non esse contentam, nisi vt ipsum corpus vulneretur: nam tunc quemadmodum in ipsis cordibus est similitudo, quando vtrunque est vulneratum: ita in eis corpus & sacratissimam Domini sui humanitatem, quam læsam videt, & vulneratam. Quare, cum eius Dominus non mittit corpori dolores & morbos, ipsemet hoc sibi assumit, vt proprium corpus affligat & vulneret. Ita ergò sanctus hic vir faciebat. cum enim S. Pater noster Ignatius in libello exercitiorum ad eò commendet ijs, qui se dedunt orationi, vsum pœnitentiarum & afflictionum corporis, magnus erat inter nostros simul cum oratione spiritus & vsus Pœnitentiæ: vt quotidie cilicium gestarent, bis in die, mane scilicet, ac vesperi disciplinas facerent; & vnquamque vltra horæ quadrantem: dormirent super asserem; semel tantum in die comederent; extensis brachijs in modum crucis per horas aliquot starent; in triclinio per vnum, aut etiam duo Miserere disciplinas facerent; & sancta alia exercitia, quæ ignis diuini amoris in illo-

illorum cordibus ardens adinueniebat, vt seipſos perſequerentur, dureque traſterent: conantes ſancta quadam æmulatione alij alios excellere. Et qui ſanctum hunc Patrem nouerunt, affirmant, eum hac in re alios excelluiſſe. Qui cùm ferè ſemper eſſet Superior, maiorem habebat ad magnas pœnitentijs præſtandas authoritatem & libertatem. Adeò ſeueras quotidie in toto corpore à pedibus uſque ad caput diſciplinas faciebat, vt Tyrones Metinæ, per modum exaggerationis dicerent, quod faceret tremere totum illud latuſ domus in quò illas faciebat. Fuitque opus, vt Prouincialis terminù illi præſcriberet ac limitè: & Cõfeſſarij aduertentes, quòd ex mala corporis tractatione ſenſim imminueretur, & cõsumeretur cilicijs, abſtinentijs, & in aſſere cubationibus, illum iuſſerūt omnia hæc moderari, ne ſaluſ, & ipſa eius vita conſumeretur, ſicut multis alijs ex noſtris eadem ex cauſa euenit.

§. II.

NEC ſatis ſibi exiſtimabat eſſe hanc externam corporis & ſenſuum mortificationem; ſed maiori adhuc cura ac diligentia ſtudebat propriæ voluntatis mortificationi, vtpote præſtantiori, maiorisque momenti, ad proſectum in ſpiritu, & in omni virtute; & ad maiorem cùm diuina voluntate in rebus omnibus conformitatem: quòd eſt ſupremum perfectionis culmen. Et hoc nomine hunc ei ſenſum dedit Dominus, quem in ſuo refert libello; ſermonem de ſeiſo tanquam de tertia perſonâ faciens: intellexit, inquit, Deum Dominum noſtrum